1893 — 1973
80 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 131. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 14-го ЛИПНЯ (JULY) 1973 No. 131. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

АМЕРИКАНСЬКІ ТУРИСТИ В ЕВРОПІ відчувають вплив обниження вартости доляра у відношенні до інших валют. Для пересічного американського туриста вакації цього року коштують майже 30 відсотків більше ніж два роки тому. Підвищення коштів вакацій в Европі спричинене також зростаючою інфляцією в західньоевропейських країнах. Але вищі ціни не довели ще до зменшення числа американських туристів. Вони тепер тільки більше ощадні. Вишукують дешевші готелі, ресторани, способи транспортації тощо.

ШІСТЬ АДВОКАТІВ У БІЛОМУ ДОМІ є відповідальними за підготовлення відповідей на закиди, що, мовляв, президент Ніксон був причетний до Вотерґейтської афери. Провідником цієї групи адвокатів є спеціяльний правний дорадник Президента Джей. Фред Бузгардт. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Зіґлер, наприклад, дістає від цих адвокатів точні вказівки перед кожною пресовою конференцією. Ця група була також виготовила ряд питань і передала їх сенатській комісії, а комісія ставила ці питання Джонові Дінові.

В УРУҐВАЮ КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ РОБІТНИКІВ ВІДКЛИКАЛА загальний страйк, який розпочався в цій південноамериканській країні 29-го червня ц. р. Конференція, яка є під контролею комуністів, 11-го липня звернулася із закликом до своїх членів повернутися до праці. Кінець загального страйку, який два тижні паралізував економічне життя Уруґваю, є важливим кроком до полагодження політичної кризи, яка настала після скасування демократичних інституцій президентом Хуаном М. Бордаберрі. Президент Бордаберрі, під сильним тиском збоку збройних сил, 29-го червня розв'язав Конґрес, запровадив гостру цензуру преси та встановив майже диктаторську систему правління. Тоді Крайова Конференція Робітників проголосила загальний страйк, до якого прилучилися всі інші опозиційні групи.

КОМІТЕТ, ЯКИЙ ЗАЙМАВСЯ ФІНАНСАМИ перевиборчої кампанії Президента, 11-го липня ц. р. повернув для повітряної лінії „Америкен Ейрлайнс" 55,000 долярів. Кілька днів тому ця повітряна лінія заявила, що вона нелеґально жертвувала цю суму на перевиборчу кампанію Президента в 1972-му році. Повертаючи ці гроші для „Америкен Ейрлайнс" речник перевиборчого комітету заявив, що комітет не знав, що пожертва була з каси повітряної лінії, а не від окремих працівників. За законом, корпорації не можуть складати пожертв на виборчі кампанії.

АВСТРАЛІЯ ВІДКРИЄ своє дипломатичне представництво в Ґаною під кінець цього місяця. Справи австралійського представництва вестиме Брюс Вудбері, який прибуде до Ґаною 28 липня.

УРЯД НОВОЇ ЗЕЛЯНДІЇ СКАСУВАВ ЕМБАРҐО на торгівлю з Північним В'єтнамом, маючи в пляні встановити з Північним В'єтнамом нормальні дипломатичні стосунки. Згідно з інформаціями з Веллінґтону, уряд Нової Зеляндії визнасть Північний В'єтнам тоді тільки, коли ганойський уряд респектуватиме постанови договору про перемир'я у В'єтнамі.

СЕНАТОР ДЖ. ФУЛБРАЙТ, голова завнішньополітичної комісії Сенату, висловився проти того, щоб узалежнювати надання Совєтському Союзові статусу упривілейованої держави від погодження СССР на вільну еміґрацію жидів. Таку вимогу Фулбрайт окреслив втручуванням у внутрішні справи іншої держави, на що ніяка держава не має права. Заходи сенатора Джексона у тому напрямку Фулбрайт окреслив як тенденцію зберегти при житті традиції холодної війни.

ВИСТУПАЮЧИ З НАГОДИ ВРУЧЕННЯ НАГОРОДИ МИРУ ім. Леніна, Л. Брежнєв звернувся з апелем закінчити напруження на Близькому Сході. Згідно з заявою Брежнєва, мир і кордони держав на Близькому Сході мусять бути заґарантовані, а Ізраїль мусить відтягнути свої війська з окупованої арабської території.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

ЗДОБУТКИ ОБЛАСТЕЙ В ЧЕРВНІ І ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1973 Р.

	Кількість Відділів:	Здобуто в гервні:	Здобуто за 6 місяців:
Організатор: С. ГАВРИШ			
Округи:			
Філядельфія	37	25	213
Нюарк	22	11	70
Перт Амбой	12	19	52
Аллентавн	12	10	60
Балтимор	9	6	59
Пассейк	7	2	25
Джерзі Сіті	11	14	51
Шамокин	21	6	53
Вилкс Бери	9	3	13
Скрентон	9	2	17
Разом	*149*	*98*	*613*
Організатор: Є. Репета			
Округи:			
Чикаго	34	26	166
Клівленд	20	30	155
Янґставн	9	6	17
Детройт	20	13	107
Разом	*83*	*75*	*445*
Організатор: В. ОРІХОВСЬКИЙ			
Округи:			
Боффало	10	6	31
Ню Йорк	35	21	135
Рочестер	9	12	65
Сирак.-Ютика	13	3	58
Трой	7	27	75
Разом	*74*	*69*	*364*
Організатор: М. СНІГУРОВИЧ			
Округи:			
Бостон	5	2	31
Ню Гейвен	19	16	99
Вунсакет	7	4	8
Разом	31	22	138
Організатор: В. ДІДЮК			
Округи (Схід Канади):			
Торонто	25	14	119
Монтреаль	9	9	43
Ніяґара	9	21	96
Разом	*43*	*44*	*238*
Захід Канади	22	—	15
БЕЗ ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ			
Округи:			
Міннеаполіс	7	—	17
Піттсбурґ	19	22	64
Централька	6	1	9
Ст. Луїс	7	1	8
Разом	*39*	*24*	*98*
Необ'єднані Відділи	21	3	26
Заг. сума	*462*	*335*	*1,937*

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН НА ЛІКУВАННІ В ШПИТАЛІ, ПОГОДИВСЯ ВІДБУТИ ЗУСТРІЧ ІЗ СЕНАТОРОМ ЕРВІНОМ

Вашингтон. — У четвер, 12-го липня, президент Ніксон дав свою згоду відбути приватну зустріч із сенатором Семом Ервіном, предсідником сенатської комісії, яка розглядає Вотерґейтську аферу, для обговорення відмови Президента дати для цієї комісії доступ до деяких президентських документів. Але речник Білого Дому заявив, що Президент згодився на цю зустріч тільки „з ввічливости" до сен. Ервіна та що президент Ніксон підтверджує свою попередню заяву, що він ні в якому разі не буде персонально свідчити перед сенатською комісією, ані не дасть комісії доступу до президентських документів. Ця заява була зроблена на кілька годин перед тим, як президент Ніксон пішов до шпиталю внаслідок несподіваного захворіння. Згідно з повідомленням д-ра Волтера Ткача, особистого лікаря президента Ніксона, Президент захворів на вірусове запалення легенів. Президент має перебути у військовій лікарні в Бетезда, Мериленд, один тиждень, але буде далі виконувати найконечніші обов'язки. Д-р Ткач заявив, що передбачає скоре видужання Президента та що нема ніяких комплікацій. Щодо згоди президента Ніксона відбути зустріч із сен. Ервіном, то це сталося після того, як сенатська комісія переслала до Білого Дому листа із закликом відбути конференцію, щоб в такий спосіб оминути „конституційну конфронтацію" між Президентом і сенатською комісією. Сенатська комісія кілька разів висловлювала бажання, щоб Президент дав згоду для комісії вглянути в деякі документи Білого Дому, які мають зв'язок із Вотерґейтською справою. Але президент Ніксон останнього тижня формально повідомив сенатську комісію, що він не буде свідчити перед нею, ані не дасть комісії доступу до президентських документів. Свою відмову Президент мотивував тим, що він має обов'язок задержати конституційний „розподіл влади" між окремими частинами федерального уряду. Його постанова, писав тоді Президент до сен. Ервіна, базована на бажанні вдержати незаторкненими конституційні повноваження та прероґативи президента, а не на будь-якому бажанні затримати інформації, потрібні для розсліджування Вотерґейтської афери. Президент також тоді заявив, що він дав інструкції своїм теперішнім і колишнім дорадникам вповні співпрацювати з сенатською комісією, бо вони зможуть подати всі потрібні інформації, зв'язані з Вотерґейтською справою, але в той самий час інші конфіденціяльні інформації, які містяться в цих документах, не будуть оприлюднені. Проголошуючи тепер згоду президента Ніксона відбути зустріч із сен. Ервіном в справі цих президентських документів, заступник пресового секретаря Білого Дому Джералд Варрен сказав, що під час зустрічі будуть обговорені тільки процедуральні справи, але становище Президента щодо цих документів є незмінне. Коли мала б відбутися ця зустріч, покищо не відомо.

Свідчення Мура ставлять під сумнів заяви Діна в справі Вотерґейту

Вашингтон. — У четвер, 12-го липня, спеціяльний правний дорадник Президента Ричард А. Мур заперечив свідчення Джона Діна щодо причетности президента Ніксона до Вотерґейтської афери. Виступаючи перед сенатською комісією, яка розглядає цю справі, Р. Мур сказав, що президент Ніксон до 21-го березня ц. р. не був поінформований про спроби затаювання Вотерґейтської афери. Натомість Джон Дін, колишній правний дорадник Білого Дому, у своїм свідченні перед цією комісією був заявив, що президент Ніксон знав про спроби затаювання вже у вересні 1972 року. Мур твердив, що 20-го березня ц. р. сам Дін сказав йому, що він ще не поінформував Президента про спроби затаювання Вотерґейту та що він, Дін, не думає, щоб хто інший також це зробив. Мур також сказав, що він тоді порадив Дінові сказати президентові Ніксонові всю правду про Вотерґейтську аферу та про спроби затаїти її. Дін 21-го березня 1972-го року мав персональну зустріч із Президентом, під час якої вповні поінформував його про Вотерґейт. Після цієї зустрічі Дін мав сказати Мурові, що президент Ніксон був дуже здивований цими інформаціями. Таким чином, твердження Ричарда Мура цілком заперечують заяви Джона Діна, щодо причетности президента Ніксона до спроб затаювання Вотерґейтської афери. Дін під час свого свідчення перед комісією кілька разів сказав, що дуже часто обговорював справи Вотерґейту з Муром. Це саме тепер заявив Ричард Мур, але їх твердження щодо причетности Президента до Вотерґейтської афери виявилися цілком протилежними. Ричард Мур був покликаний на свідка перед сенатською комісією після того, як Джон Мічелл, колишній прокуратор ЗСА, закінчив своє свідчення. Під час третього дня свідчень, Мічелл продовжував твердити, що президент Ніксон нічого не знав про спроби затаювання Вотерґейту аж поки йому про це не сказав Джон Дін. Мічелл також ще раз заявив, що він не дав згоди на інсталяцію підслухових апаратів у головній квартирі Демократичної партії. Сем Деш, правний дорадник для демократичної більшости цього сенатського комітету, закинув Мічеллові, що він може говорить неправду, бо деякі теперішні твердження Мічелла, мовляв, є протилежними до заяв, які колишній генеральний прокуратор подав у вересні 1972-го року. На цей закид Мічелл відповів, що зовсім не погоджується з такою інтерпретацією Деша.

Десять консервативних республіканських сенаторів підтримують Президента

Вашинґтон. — 11-го липня ц. р. десять консервативних республіканських сенаторів відвідали президента Ніксона в Білім Домі, щоб сказати йому, що вони далі піддержують його, не зважаючи на Вотерґейтську аферу. На чолі цієї групи був сен. Карл Куртіс з Небраски. Але між цими консервативними республіканськими сенаторами не було сен. Баррі Голдвотера з Арізони, сен. Джеймса Баклі з Ню Йорку, сен. Романа Груски з Небраски та сен. Едварда Ґурні з Флориди. Деякі консервативні республіканці, особливо сен. Голдвотер, критикували президента Ніксона, що він не дає задовільної відповіді на обвинувачення про причетність Президента до Вотерґейтської афери.

ХУАН ПЕРОН ПЕРЕБИРАЄ ВЛАДУ В АРҐЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Поновне захоплення влади колишнім диктатором, якому довгі роки довелося проживати за кордонами своєї держави, — рідкісна річ в історії. Ще досить недавно мало хто надіявся на те, що 77-літній колишній арґентинський диктатор Хуан Перон, який 17 років прожив в екзилі, не тільки повернеться на батьківщину, але знову перебере владу в державі у свої руки. За найновішими інформаціями з Арґентини, обраний в останніх виборах президент д-р Гектор Кампора мав погодитися на резиґнацію і на передання влади Перонові. Як це передання влади мало б відбутися — покищо немає ближчих даних, але сподіваються, що у випадку формальної резиґнації Кампори арґентинський Конґрес або зарядить нові вибори, або назначить Хуана Перона президентом спеціяльним актом. Це останнє може статися просто тому, що в Конґресі перевага є по стороні перонистів і вони можуть такий акт схвалити. Як інформує „Юнайтед Пресс" віцепрезидент Соляно Ліма мав заявити, що президент Кампора зголосить свою резиґнацію в п'ятницю 13 липня і що в цей спосіб для Перона буде відкрита дорога для того, щоб захопити владу в країні. Такому розвиткові політичної ситуації в Арґентині сприяє те, що уряд Кампори, перебравши владу від військового уряду, досі не спромігся довести до успокоєння в країні, яка переживає важкі часи терористичної активности екстремістських груп, схоплювання людей, безоглядного взаємопоборювання між окремими фракціями всередині перонїстської партії.

Питання безпеки комуністичного режиму важливіше від питання політичного відпруження

Берлін. — Про те, як на практиці виглядає справа політичного відпруження між Сходом і Заходом та які вигляди має ідея вільного обміну людей та ідей, навіть якщо її схвалить Европейська конференція, засвідчує рішення східньонімецького комуністичного режиму заборонити доступ до Східнього Берліну для мешканців Західнього Берліну, в першій мірі молоді, на ввесь час тривання у Східнім Берліні т. зв. Світового фестивалю молоді. Цей фестиваль, на який має прибути яких 100,000 молоді, головно з комуністичних країн, починається 28 липня і триватиме до 5 серпня. У цьому часі ніхто із Західнього Берліну не матиме права відвідувати Східній Берлін. Таке рішення виніс східньонімецький уряд, незважаючи на договір з 1971 року між СССР, ЗСА, Великою Британією та Францією, яким ґарантовано західнім німцям право кожного року 30 разів відвідувати Східній Берлін і Східню Німеччину у час, який вони собі вільно обирають. Коментуючи постанову режиму, член німецького політбюро Альберт Норден просто заявив, що „ми не бажаємо, щоб будь - хто квестіонував наш соціяльний лад, чи намагався підважувати нашу систему в такий чи інший спосіб". Офіційне пояснення до розпорядку подане таке, що, мовляв, в час фестивалю буде у Східньому Берліні „переповнення туристами" і щоб цього уникнути, уряд рішився припинити на 9 днів відвідини із Західнього Берліну. Західньонімецькі чинники окреслюють східньонімецьке офіційне виясненння, як „сміховище".

Німці й американці обговорювали проєкт нової Атлянтійської хартії

Вашингтон. — В четвер 12 червня німецький міністер закордонних справ Вальтер Шелль перевів розмови з президентом Ніксоном, державним секретарем Роджерсом та політичним дорадником Президента Кіссенджером. Темою розмов була справа проєкту нової Атлянтійської хартії, з пропозицією якого вже давніше виступив американський Уряд. Як інформують, західньонімецький уряд, який разом з Францією та іншими західніми европейськими державами був проти такого проєкту, тепер таку ідею нової Атлянтійської хартії підтримує. Справа з проєктом посунулася вже так далеко, що є готовий „робочий проєкт", який може послужити, як поінформував речник німецького міністра закордонних справ, базою для загальної дискусії у час, коли президент Ніксон прибуде до Европи з відвідинами. Новий проєкт враховує нову політичну і господарську ситуацію в Европі та змінене відношення сил у світі, а в першій мірі факт міжнародного відпруження. Найцікавішим новим аспектом проєкту є те, що він займається не тільки питанням оборони, а й питанням політично-соціяльної натури, які стосуються внутрішньої політики державчленів НАТО. Згідно з заявою д-ра Г. Бруннера, політичного плянувального директора міністерства закордонних справ Західньої Німеччини, між ЗСА та Західньою Німеччиною досягнуто повного погодження щодо найважливіших питань, які заторкують Атлянтійський район, в тому безпеки, торгівлі і валюти.

Німецькі розвідчі аґентства остерігають перед совєтськими шпигунами

Бонн. — Відпруження у відносинах між Західньою Німеччиною та Совєтським Союзом не повинно в ніякому випадку притуплювати уваги німецького населення щодо совєтської шпигунської та підривної діяльности на терені Німецької Федеративної Республіки. З такою осторогою до всього населення і до урядових кіл звернулися німецькі розвідчі і контррозвідчі аґентства, в тому також найбільш відоме аґентство, як „Організація Гелена" (БНД). У Західній Німеччині крім БНД (Гелена), є активним аґентство, відоме під назвою „Організація охорони конституції" (БВФ), яка займається контррозвідкою, а щодо своїх компетенцій нагадує Еф-Бі-Ай. БНД (Гелена) є німецьким відповідником американської Центральної Розвідчої Служби з правом діяти тільки на зовнішньому відтинку. Обидва ці аґентства звернулися до Парляменту з вимогою збільшити кошти на їхню розвідчо-шпигунську і контррозвідчу діяльність, мотивуючи цю вимогу тим, що на терені Західньої Німеччини скріпилася совєтська шпигунська активність. Ганс Геншер, міністер внутрішніх справ Західньої Німеччини, якому підлягає БФВ, заявив, що населення не повинно робити фальшивих висновків, коли йдеться про совєтську шпигунську діяльність, мовляв, між СССР та Німеччиною наступило відпруження і немає потреби бути на сторожі. Згідно з інформаціями речника БФВ, „посилюється ворожа шпигунська активність на відтинку індустрії, а також політичне шпигунство.

СОВЄТИ ЗЦЕНЗУРУВАЛИ ІНТЕРВ'Ю ІЗ СЕНАТОРОМ ПЕРСІ, ВИКИНУВШИ ЗГАДКУ ПРО ЛЮДСЬКІ ПРАВА Й УКРАЇНУ

Вашингтон. — Сенатор Чарлз Г. Персі, республіканець з Ілліной, інформує, що в Москві зцензурували переведене з ним радіо-телевізійне інтерв'ю, викинувши з цього інтерв'ю його завваги про обмеження людських прав в Совєтському Союзі та згадку про Україну і Балтійські народи. В повідомленні сенатора Персі сказано, що в його інтерв'ю, яке він дав совєтському представникові Валентинові Зорінові та яке було сфільмоване і наговорене в бюрі Сенатора у Вашингтоні 26-го червня ц. р. на тему відвідин Брежнєва в Америці, сенатор Персі м. ін. заявив: „У нашій країні є сильне домагання — і це ми намагалися вияснити місєтерові Брежнєву — поширення людських прав — свободи рухів, свободи еміґрувати, свободи для всіх меншин, чи це будуть жиди, чи інші — євангелицькі християни, нас це глибоко турбує, як і очевидно народи України та Балтійських країн". Це ствердження було пропущене із інтерв'ю, яке було передане совєтськими радіовисильними і телевізійними станціями з Москви 28 червня в оригіналі і в російському перекладі.

Подібні заяву сенатор Ч. Персі склав раніше, 22-го червня, в інтерв'ю для Радіо Свобода і це інтерв'ю було в цілості передане до Совєтського Союзу радіовисильнею в Мюнхені.

Коментуючи цю справу, сенатор Персі ствірдив „потребу продовжувати фінансову підтримку для Радіо Свобода та Радіо Вільна Европа, на що виразно вказує зцензурована передача моїх завваг радіовисильнею в Москві. Ми все це мусимо робити зусилля для передачі об'єктивних інформацій народам Совєтського Союзу та Східньої Европи". Сенатор Персі заявив далі, що він передбачував можливість совєтської цензури його завваг про людські права, але він вважав, що це „буде доброю пробою об'єктивности совєтських радіопередач".

Сенатор Персі є внескодавцем сенатського законопроєкту відносно продовжування урядової фінансової підтримки для Радіо Свобода і Радіо Вільна Европа. Демократичним спонсором цього законопроєкту є сенатор Герберт Г. Гомфрі з Міннесоти.

ГУБЕРНАТОР РОКЕФЕЛЛЕР ПРОГОЛОСИВ У СТЕЙТІ НЮ ЙОРК ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 8-го липня, губернатор стейту Ню Йорк Нелсон Рокефеллер проголосив в Олбані тиждень від 15 до 21 липня ц. р. як Тиждень Поневолених Націй. Посадник міста Ню Йорку Джон Ліндзі вже заповів, що в найближчий вівторок, 17 липня, він підпише та проголосить подібну проклямацію Тижня Поневолених Націй для міста. Проклямація буде підписана в Ситі Гол в приявності представників етнічних груп із Східньої Европи. В п'ятницю 13-го липня, як друкувалося на пресі че видання „Свободи", ще не одержано тексту проклямації такого Тижня президентом Ніксоном, хоча вже було повідомлення, що така проклямація буде проголошена згідно із законом. В усіх цих проклямаціях закликається нарід З'єднаних Стейтів Америки, поодиноких стейтів і міст відзначити цей Тиждень відповідними церемоніями та виявити цим американську відданість ідеалам волі і незалежности для всіх людей і націй світу.

Як уже інформовано, відповідні відзначення Тижня Поневолених Націй заплянувано в цілому ряді більших і менших міст. В Ню Йорку відповідна програма з цієї нагоди почнеться в неділю, 15-го липня, зібранням національностевих, ветеранських, політичних та інших патріотичних угрупувань на схрещенні 59-ої вулиці і 5-ої евеню о год. 9-ій рано. 15 хвилин пізніше почнеться похід 5-ою евеню до 50-ої вулиці і о год. 10-ій перед полуднем на інтенцію поневолених націй буде відправлена торжественна Свята Літургія в катедрі св. Патрика. О год. 11-ій відбудеться знову похід по 5-ій евеню від 50-ої вулиці до Центрального Парку (біля 72-ої вулиці), де відбудеться відповідна програма. На четвер, 19-го липня, заплянована на год. 6-ту вечора моторкада вулицями Манґеттену, що почнеться від Першої евеню і 39-ої вулиці.

ТАСС заатакував акад. А. Сахарова за „знеславлювання" СССР

Москва. — Офіційна Телеграфічна Аґенція Совєтського Союзу, скорочено ТАСС, виступила у четвер 12 липня ц. р. з атакою проти провідного діяча дисидентського руху в СССР й відомого вченого - фізика академіка Андрея Сахарова, обвинувачуючи його в знеславлюванні совєтського способу життя і в наклепах на Совєтський Союз. Приводом для цієї атаки стало недавнє інтерв'ю А. Сахарова із кореспондентом шведської телевізії, в якому він вимагав скасування однопартійної системи правління в СССР, як чинника, що сприяє поширюванню виявів беззаконности й упривілейованню однієї верстви серед населення. У своєму інтерв'ю Сахаров висловив також вимогу ліквідації режимної контролі над економікою й різними ділянками культури, яка вбиває ініціятиву і творчу свободу. У статті ТАСС, призначеній для поширення за кордоном, а не в Совєтському Союзі, названо А. Сахарова „іґнорантом" у заторкнених ним справах й людиною, яка намагається плазувати перек капіталістичною системою. В статті, що її підписав коментатор ТАСС, Юрій Корнілов, заперечено також твердження Сахарова про обмежування свободи подорожування совєтських громадян і про відсталість совєтської освіти й медичної опіки. Признаючи наявність деяких недоліків у совєтськім житті, в статті ТАСС відмовлено Сахарову права виступати з „наклепами"', які, мовляв, не мають нічого спільного з речевою критикою. В політичних колах у Москві трактують атаку ТАСС проти А. Сахарова, як чергове намагання режиму поставити Сахарова під суд за „знеславлювання"' Совєтського Союзу.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

П'ятнадцятий ТПН

Починаючи від неділі 15-го липня ц. р., у З'єднаних Стейтах Америки проходитиме 15-ий з черги Тиждень Поневолених Націй, встановлений уперше 1959 року президентом ЗСА Двайтом Айзенгавером згідно з Конгресовою Резолюцією, яка після підпису Президентом стала Публічним Законом 86-90.

З того часу вже чотири Президенти ЗСА проклямували кожного року Тиждень Поневолених Націй, підкреслюючи цим вірність і відданість американського Уряду й народу ідеям справедливости і свобод, покладеним в основу цього Тижня. Проголошували цей Тиждень окремими проклямаціями 24 губернатори різних стейтів ЗСА і посадники багатьох міст, між ними Ню Йорку, Чикаго, Філядельфії, Боффало, Сан Франсіско.

Відзначатимуть цей 15-ий Тиждень Поневолених Націй не тільки представники і національні спільноти поневолених комуністичними режимами народів Центральної і Східньої Европи, але також широкі кола американського громадянства. Буде відбуватися це відзначення, не зважаючи на такі факти, як останні відвідини совєтського диктатора Брежнєва у ЗСА і здійснені в їх наслідку домовлення про співпрацю між ЗСА й СССР в різних ділянках політичного, економічного, технологічного й культурного життя. Як уже багато разів заявляли представники Уряду ЗСА, коекзистенція з комуністичними режимами не виключає обстоювання американським Урядом і американською нацією прав на самовизначення і свободу тих народів, які ще й досі перебувають під владою тоталітарних режимів. І тому слушно підкреслив голова Крайового Комітету Тижня Поневолених Націй Лев Добріянський у своєму заклику з приводу цьогорічного Тижня, що немає контрадикції - суперечности між політикою детенту-стримування і політикою визнавання та дотримування принципів, покладених в основу Публічного Закону 86-90, так само, як ніколи не зреклися й не зречуться ЗСА своєї відданости й вірности ідеям Декларації Незалежности, на яких американці збудували свою незалежність, державність і могутність.

Треба тому сподіватися, що й цього року відзначування Тижня Поневолених Націй матиме урочистий характер і що в ньому як завжди передову участь візьмуть українці, маніфестуючи перед ЗСА і світом разом з іншими народами їхню волю й рішучість продовжувати боротьбу проти московського поневолення людей і народів і проти здійснюваних Москвою денаціоналізаційних і народовбивчих намагань.

Ми в Америці

Через три роки З'єднані Стейти Америки відзначатимуть 200-ту річницю свого існування. В житті усієї країни це буде знаменна подія, до якої вже почалися готування. У відзначуванні цієї річниці візьме також участь українське поселення у ЗСА, яке проживає на цій землі приблизно сто років. Немає в ЗСА більшої місцевости, де не було б меншого чи більшого скупчення українців, а в деяких місцевостях українські громади існують від перших днів приїзду сюди наших людей. За останніх сто років багато колись процвітуючих громад або підупало, або просто зникло, і мало-хто про них пам'ятає.

З приводу недалекого 200-річчя ЗСА настав особливо догідний час на те, щоб зробити можливо найповніші підсумки з нашого поселення в З'єднаних Стейтах і подбати про те, щоб якнайповніше відтворити історію наших громад, розкинутих на просторі між двома океанами, розповісти про те, як українські селяни, робітники та інтелігенти у поті чола, часто непосильною працею, здобували для себе і своїх нащадків місце під сонцем у цій країні.

А кожна українська громада в ЗСА має про що розказати і має що згадати. Треба скористати з того, що ще серед нас в живих є особи, які пам'ятають віддалено давні часи, треба переглянути, що занотовано в записних книгах різних наших організацій, парафій, треба відсвіжити пам'ять про всіх тих, які не раз у дуже важких і несприятливих умовах закладали підвалини під українське зорганізоване життя у цій країні, будували церкви, народні доми, школи.

Народ, який не шанує свого історичного минулого — не є повноцінним народом. Коли ж сьогодні ми всюди заявляємо про наш вклад в розбудову американського життя, то ми також мусимо це належно задокументувати.

Добру думку в цій справі видвинено на останніх нарадах Об'єднаного Комітету Українських Організацій Ню Йорку, щоб до 200-ліття Американської Незалежности видати окремий збірник про історію українського поселення в цій великій метрополії, щось на зразок реґіональних збірників, що їх видають наші земляцтва. Очевидно, що історія українського поселення в Америці та вклад українців у розвиток американської нації є сьогодні більш, ніж на потребі, але такі „реґіональні" хроніки українських поселень в поодиноких містах могли б тему вичерпати в далеко більшій мірі.

Побажати б тільки, щоб думку нашої ню-йоркської громади підхопили інші і щоб підготова і публікація таких наших „реґіональних збірників" українських поселень в Америці стали одним із головних завдань нашої підготови до відзначення 200-ліття Американської Незалежности. Йдеться бо про наше місце в Америці.

Ми в Канаді

Українців в З'єднаних Стейтах Америки є майже три рази більше, ніж в Канаді, але наші брати по той бік річки св. Лаврентія набагато більше перевищують своїх земляків в Америці своїми впливами, своєю питомою вагою в країні та своїм партнерством у всіх ділянках життя і розвитку канадської нації. Доказом цього може послужити не тільки участь українців у федеральному, провінційних та місцевих урядах, але й такі єдині в своєму роді імпрези, як нею є від років Український Національний Фестиваль Канади в Давфині в Манітобі, в околиці якого три чверти століття тому тодішній редактор „Свободи" та перший справжній літописець українців у Новому Світі, о. Нестор Дмитрів, відправив першу українську Святу Літургію на канадській землі.

Українці в Канаді можуть оправдано говорити: в Канаді — ми! Можемо тільки рекомендувати і заохочувати українців в ЗСА, щоб побачили це на власні очі під час цьогорічного Фестивалю в Давфині, який відбудеться в днях від 2 до 5-го серпня та якому в значній мірі присвячене сьогоднішнє видання англомовного „Українського Тижневика".

В. Чапленко

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ДОБРО

(Схема історії української культури)

(1)

Ця моя стаття пов'язана з моєю статтею „Всеукраїнство як історичне чудо", надрукованою в „Свободі" з 18 й 19 травня цього року, а в тій статті, як читачі, може, пригадують, була мова про історичне витворення нашого етносу і нашого всеукраїнства. У цій же статті я хочу сказати дещо про процес витворення єдиної всеукраїнської культури як невід'ємної при таманности нашого народу. При цій нагоді я виправлю дві прикрі друкарські помилки, що трапилися в моїй попередній статті. Перша помилка сталася в початкових реченнях її, там, де сказано про „навали... готів, гунів, печенігів, половців, татар тощо, що розвивали (сік!) зв'язки між українськими племенами", а мало бути — „розривали зв'язки". Про другу помилку я скажу в іншому місці цієї статті.

Складна й поплутана історично, розглянута схематично в попередній статті доля українського народу, що ще й досі не може виборсатися з усяких „братніх обіймів", призвела й до складної проблематики історії української культури. З огляду на це історики її мусіли, та й тепер ще, як побачимо далі, мусять розв'язувати ті „вузли", що зв'язували нашу культуру з іншими слов'янськими культурами чи, як висловився І. Нечуй - Левицький, „позичатися" з тими сусідами за наше культурне добро, і, навпаки, узз'єднувати, зводити докупи те, що його історична недоля нашого чарду порозривала була. Цю історичну плутанину з державно - політичного боку найефективніше почав розплутувати ще на початку нашого ХХ ст. М. Грушевський у своїй відомій статті „Звичайна схема „русской" історії і справа раціонального укладу історії східнього слов'янства", надрукованій у збірнику „Статьи по славяновѣдѣнию", вип. І. С. — Петербург, 1904. Але він натякнув у тій статті і на потребу розв'язувати „вузли" та стосувати порозриване і в інших царинах нашої історичної дійсности: „Політичне, державне життя, розуміється, чинник важливий, але поруч нього існують інші чинники — економічний, культурний, що мають часом менше, часом більше значення від політичного, але в кожнім разі не повинні лишатися в тіні поза ним"[1]. Конкретніше він здійснював ці завдання в своїх пізніших працях, зокрема з історії українського письменства, але і його державно - політична „Історія України - Руси", і його „Історія української літератури" доведені тільки до певних історичних періодів (XVI-середина XVII ст.ст.), а менша розміром „Ілюстрована історія України" не вичерпує всіх проблем. А крім того, від 1917-1920 років, під большевицьким пануванням над українським народом понав'язувано багато нових „вузлів", як і нароблено багато нових розривів (напр., з початку 30-их років від українського народу ампутовано великі його масиви на Кубанщині, Воронежчині, Курщині тощо, відірвано їх від всеукраїнської культури). Та й у далекому минулому після смерти М. Г р у шевського повідкривано нові факти, як також здійснено деякі заходи щодо з'ясування їх. А це все підказує не тільки потребу, а й дає нові можливості для створення достеменнішого уявлення про історію нашої культури від давнини до нашого часу.

Отож я й хотів би у цій статті накидати схему такого уявлення та визначити можливі „розділи" дослідження історії нашої всеукраїнської культури. Якщо виходити з того уявлення про витворення нашого етносу й нації, що я його подав у попередній своїй статті, то можна сказати, що найменші труднощі наявні в тій нашій культурній спадщині, яка виникла „стихійно" на ґрунті нашого етносу, — в народній творчості, в фольклорі, бо вона така самобутня й своєрідна, що на неї ніхто з сусід не може навіть претендувати. Багато труднощів у „р о б лений" спадщині — в письменстві, в малярстві, в архітектурі, в музиці, в літературній мові.

Ось мої схематичні пункти, „розділи", теми дослідження й усвідомлення: 1. З'ясування всеукраїнської єдности української народної творчости — пісні, казки, фольклору взагалі, 2. Ствердження „українськости" української культури Київської Русі. 3. Розмежування з білорусами у періоді Великого Князівства Литовського. 4. Ствердження культурних досягів Гетьманщини (2-га половина XVII — перша половина XVIII ст.ст.). 5. Розмежування з росіянами в другій половині XVIII ст. 6. Синтезування українських культурних здобутків за часів відродження й сконсолідування української модерної нації (XIX ст. — 1917 р.). 7. Українська культура в Українській самостійній державі 1917-1920 років. 8. Очищення у к р а їнського культурного надбання за останнє 50-річчя від фальсифікаторського намулу.

Подам деякі пояснення й приклади до кожного з цих пунктів

Величезне багатство української народної пісні (О. Гончар на V з'їзді письменників України казав, що в Академії Наук зареєстровано чи записано 200 тисяч пісень, а історик Апанович в одній із статтей, здається, харківському журналі „Прапор" назвала навіть цифру 300 тисяч), казки, легенди тощо, як я сказав уже, не потребує оборони від загарбників, але потребує вивчання, з'ясування вартости цього багатства. Правда, у цій царині чимало вже зроблено, особливо значною працею є відповідні (перший та четвертий томи „Історії української літератури" М. Грушевського.). На еміґрації про народну словесність писав Л. Білецький: „Історія української літератури", т. І, „Народна поезія", Авгсбург, 1947 р. А якщо мати на увазі звичаї й обрядовість українського народу, то недавніми роками на чужині появилися такі праці, як „Звичаї нашого народу" Олекси Воропая, два томи (Мюнхен, 1958, 1966 рр.) та „Український рік у народних звичаях в історичному освітленні" проф. С. Килимника, п'ять випусків, виданих на протязі 1955-1963 років у Канаді (Вінніпеґ - Торонто). Але на Україні тепер видано багато нових текстів та музичних записів, зокрема, із Закарпаття. Видано збірник народних пісень на Кубані, але українських мішма з російськими, причому українські тексти надруковано навіть „ярижним" правописом. Цей „вузол" треба „розплутати".

Щодо культури Київської Русі, то її в „СРСР" вважають „спільною" для всіх трьох східньослов'янських народів, зокрема М. І. Марченко в своїй „Історії української культури" (Київ, 1961 р.) написав: „Стародавню східньослов'янську і староруську культуру з найдавніших часів, приблизно до XIV ст., слід розглядати як передісторію культур російської (на першому місці! В. Ч.), української та білоруської народностей" (стор. 4). А тим часом навіть не треба дуже доказувати, що, наприклад, „Слово о полку Ігоревім" — це пам'ятка української культури, найвиразніша в цьому розумінні пам'ятка, бо про це свідчить навіть її мова. У моїй статті про цю мову, надрукованій у московському журналі „Литературная Учеба" (30-ті роки) я мусів називати українізми „южизмами", але, вивдавши цю працю на еміґрації (Вінніпеґ, видання УВАН, 1950 р.), я українізми назвав „українізмами".

[1] Подаю за в и д анням: „Вивід прав України", в-во „Пролог", 1964, стор. 20.

КОМУНІСТИЧНИЙ БАЛАГАН

Заступник голови Ради Міністрів Української ССР Г. Ващенко 29 червня доповідав на шостій сесії Верховного Совету УССР „про стан і заходи по дальшому збільшенню випуску товарів народного споживання та підвищенню їх якости". Ця доповідь розкриває картину стану на цьому відтинку народного господарства в підсовєтській Україні і одночасно свідчить, наскільки незадовільною є ситуація з постачанням товарів масового споживання.

Очевидно, згідно з традиційною совєтською методою звітування, Г. Ващенко багато говорив про зріст виробництва у відсотковому відношенні, не подаючи нічого конкретного в абсолютних цифрах, що унеможливлює оформити образ дійсної ситуації. Все таки ряд його даних кидає світло на загальну ситуацію. Найважливішим у його звідомленні є відверте підкреслення того факту, що Українська ССР не має можливостей розв'язувати питання постачання у власному засягу. Говорячи про те, що „в республіці чимало вже зроблено по збільшенню виробництва, розширенню асортименту та поліпшенню якости товарів народного споживання", Ващенко зробив таку заввагу:

„Але, коли мова йде про забезпечення потреб населення в товарах народного споживання, треба мати на увазі, що економіка нашої країни становить єдиний народногосподарський комплекс, що ми одержуємо значну кількість цих виробів з інших республік. Зростання добробуту трудящих Української ССР, як і всіх братніх народів, спирається на економічний потенціял усієї країни".

Іншими словами, „єдиний народногосподарський комплекс", у який большевицький режим включив Україну, передрішує, чи українці матимуть потрібну кількість товарів і чи будуть забезпечені відповідними умовами прожитку. Немає тут ніякого значення, що на Україні є власні ресурси і можливості. Їх можна використовувати і розвивати тільки в „загальносоюзному пляні", відповідно до директив з Москви, в діянні якої є увесь цей „господарський комплекс" Совєтського Союзу.

З промови Ващенка можна бачити, у якій мірі відстає забезпечення населення товарами масового споживання. Деякі дані з цієї доповіді ілюструють загальну ситуацію. „На Татурнинському, Крижопільському і Новгород - Сіверському сирозаводах, які стали до ладу в 1971 році, технологічне обладнання було освоєне на кінець минулого року тільки на 20-40 процентів. Незадовільно п р а цюють введені в дію ще у восьмій п'ятирічці Орільський цукровий завод в Харківській області, другий Кирнасівський — у Вінницькій області, Острозький — у Рівенській області. Через несвоєчасне освоєння виробничих потужностей на нових цукрових заводах було недодано країні за минулі два роки 12 тисяч тонн цукру".

Коли йдеться про міністерство харчової промисловости, то „минулого року в цілому по міністерству недодано продовольчих товарів на 20 мільйонів карбованців. Не кращі справи і на підприємствах Міністерства м'ясної і молочної промисловости УРСР... Значні недоліки мають місце в роботі багатьох підприємств легкої промисловости, яка є однією з основних галузей по виробництву товарів народного споживання. Підприємства легкої промисловости УРСР в минулому році недопоставили торговельним організаціям товарів більше як на 125 мільйонів карбованців. 255 підприємств, або майже половина, недовиконали плян по прибутках. Втрати від браку і зниження якости продукції перевищили 10 мільйонів карбованців... Подібні недоліки мають місце і на підприємствах Міністерства місцевої промисловости УРСР... Нічим не можна виправдати того, що на деяких підприємствах виробництво товарів народного споживання не тільки не розширюється, а навіть скорочується... В поточному році допустили пониження виробітку низької якости Миколаївська і Херсонська взуттєві фабрики, Сімферопольський ш к і ряно-взуттєвий комбінат, Хмельницька трикотажна фабрика, виробниче швейне об'єднання „Спецодяг" та інші. Збільшився процент забракованих меблів, вироблених підприємствами Міністерства лісової і деревообробної промисловости УРСР".

Серйозні недоліки зареєстровано на відтинку капітального будівництва УССР. Тільки у Міністерстві легкої промисловости за останні два роки „недоосвоєно 66 мільйонів карбованців державних капіталовкладень. Замість 74 стало до ладу лише 47 виробничих потужностей"... По Міністерству місцевої промисловости УРСР за минулі два роки треба було ввести потужності по виробництву різних товарів на 120 мільйонів карбованців на рік. Однак, це завдання не виконано, внаслідок

(Закінчення на стор. 4-ій)

Нові Демократи виграли вибори у Манітобі

Вінніпеґ. — У висліді виборів в Манітобі, які відбулися 28 червня, Нова Демократична Партія, яка досі була при владі у цій провінції, повновно здобула перемогу, збільшуючи свою перевагу у леґіслятурі. Урядова партія має тепер 31 посла, Проґресивно-консервативна — 21, а Ліберальна партія — всього 5. Лідером Нової Демократичної Партії і теперішнім прем'єром Манітоби є Едвард Шраєр. В новій леґіслятурі є шість послів українського роду: Семен Юськів, Богдан Ганущак, Петро Буртняк, Степан Дерев'янчук, Григорій Шафранський і Василь Уруський — всі з Нової Демократичної Партії. С. Юськів, Б. Ганущак та П. Буртняк були вже у попередній леґіслятурі і в х о д и л и в склад провінційного уряду, а Богдан Ганущак я к и й с ь час був спікером в леґіслятурі.

З НАШИХ БУДНІВ

НА ТЕПЛОГО ІВАНА

Надходять вісті з Гантеру, що там дуже урочисто відсвятковано храмове свято Івана Христителя (старого стилю), яке, цим разом, мало подвійно святковий характер, а це тому, що попри Івана вшановано також і Гриця, іменно „Гриця Зозулю". Як знаєте уже з „Свободи", напередодні 4-го Липня в нашого маестра Ека-Козака прийшла на світ перша його літературна дитина, вийшла з друку книга золотих думок Сковороди сучасности, великого народного філософа, „Гриця Зозулі", і власне в пансіоні „Ксеня" відбулися на „теплого Івана" її христини. В цьому місці треба додати, що це книжка з образками самого Ека, що сторінка, то якийсь веселий візерунок чи карикатура, отож, можна собі уявити, скільки радости принесе в хату такий святоіванівський дарунок!

Згадуючи „теплого Івана", мені пригадалися такі недавні ще, а такі тривожні часи, коли відбувалася чистка календаря, і то не в безбожному, вибачте на слові, Кремлі, а таки в святому місті — Римі. Якщо собі пригадуєте, тоді саме якісь вчені в церковних законах комісії перевіряли метрики деяким богоугодникам, або, по-нашому сказавши, робили їм скринінґ. Як знаєте, в той час опинились були в клопітливій ситуації навіть такі популярні серед українського народу святці, як св. Миколай і св. Юрій Переможець, а великомученицю Теклю таки викреслено з почету святих.

Тоді то ми, нюйоркські Івани, зажурились були не на жарт долею нашого святого Патрона, якого колись в народі називали „Купайлом", а в Бібрецькому повіті — „Лопушником". Вправді, наш добрий друг, Іван Хомин, диригент мішаного хору при церкві св. Юра, запевняв нас, що навіть якби „викинули з календаря" половину Іванів, то все ж півдозена їх ще залишиться на списку святих, така, казав, тьма їх туди наперлася!

Та ці його запевнювання не принесли спокою моєму стривоженому серцю, і я став шукати потіхи й поради, так би мовити, „на вершинах". Саме того літа, пригадую, перебував у Гантері на відпочинку наш незабутній, на жаль, покійний уже сьогодні о. протоігумен Микола Когут ЧСВВ, з Ню Йорку. До нього, того світлого місіонера-патріота, я вдався тоді за духовною потіхою.

— Отче Протоігумене, — сказав я, — не знаю, чи це правда, але чув я таке, що вже й нас, Іванів, мають викидати з календаря?..

А покійний о. Протоігумен споглянув на мене розумними, батьківськими очима, ласкаво посміхнувся й відповів:

— А ви не журіться, Івасю. Це дурних Іванів викидають. Мудрі — залишаються.

Ікер

Іван Порітко

РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

(3)

В звітному часі Екзекутива Ради відбула 31 засідання, а зокрема Дослідча комісія в складі: Ст. Харко, О. Даниляк, О. Карманін і З. Дуда — 10 засідань. Вислано 137 листів, одержано 172, окрім комунікатів до преси і членів Ради Суспільної Служби. Не вдалося в звітовому часі оформити координаційних осередків поза ЗСА і Канадою. В інших країнах утримувано зв'язки з поодинокими допомоговими організаціями або поодинокими громадянами.

В Надзвичайному З'їзді Ради Суспільної Служби С-КВУ в дні 24 квітня 1971 р. взяли участь: члени Екзекутиви Ради Оля Даниляк, голова, Євгенія Янківська, представниця СФУЖО, С. Савчук, В. Ухачі делегати Суспільної Служби Канади С. Харко і З. Дуда та член Дослідчої комісії Ради О. Карманін, делегат Европи проф. В. Волицький, представник УМХС. Представниками Ради Південної Америки були уповноважені: делегати з Канади та 5 членів делегацій з ЗСА — інж. Стефанія Пушкар, мгр Марія Квітковська, д-р Олександер Білик, мгр Остап Тарнавський і Іван Порітко. По загальнім звідомленні голови Екзекутиви О. Даниляк додатково С. Савчук, як скарбник Екзекутиви Ради, подала, що за посередництвом Екзекутиви Ради вислано на адресу архиєпископа Кир Гавриїла Букатка понад 600 дол. на допомогу потерпілим від землетрусу в Юґославії.

Опісля звітували представники поодиноких країн. Звітів з Англії, Арґентини і Бразилії не прислано. Широкий звіт, зібраний Координаційною Радою Суспільної Служби при ЗУАДК (п'ять організацій) за час від 1 січня 1969 р. до 30 березня 1971 р., склав дир. Іван Порітко.

Видано допомог через ЗУАДК в Юґославії:

а) грішми —	$ 26,153.51
б) одягом 400 тис. фунтів —	200,000.00
в) ліками 2 тис. —	30,000.00
Разом:	$ 256,153.51
Допомога в европейських країнах —	$ 14,623.00
„Рідна Школа" в ЗСА	2,500.00
Стипендії студентам (в тому числі в Юґославії 600.00 долярів) —	810.00
Пакети до України —	445.00
Разом:	$ 274,531.51
Уділено допомог в ЗСА:	$ 7,211.20
Разом:	$ 281,742.71

За залізну заслону:

	Україна	Польща	Юґославія	Чехія	Разом
ССК	2,122.21	1,400.00	100.00	150.00	3,772.21
СУА		2,000.00	2,534.00		4,534.00
„Провидіння"	204.00				204.00
„Самопоміч"		1,570.00	1,580.00		3,150.00
Разом:	2,326.21	5,174.00	4,364.00	150.00	293.402.92

Звідомлення Координаційної Ради Суспільної Служби ЗУАДК'у доповнили представниці Головних Управ Союзу Українок інж. Степанія Пушкар та від Українського Золотого Хреста мгр Марія Квітковська, наводячи дані, які уваґлиднено в звіті Євгенії Я н к і в с ь к о ї, представниці СФУЖО.

З черги представник з Німеччини проф. Василь Волицький відчитав звіт з праці Української Медичної Харитативної Служби (УМХС), яка працює безперервно від 1945 р., як продовження Українського Червоного Хреста із часів нашої визвольної боротьби. Згідно зі своїм статутом УМХС тереном діяльности є всі поселення українців у вільному світі й до цього вимагає національна потреба. Уділяє індивідуальні допомоги потребуючим, які безпосередньо звертаються. Опікується вдовами, сиротами та інвалідами. При УМХС діє окремий фонд ліків, з якого в рідких випадках користають навіть наші люди із-за залізної заслони. УМХС розпоряджає власною амбуляторією, яка річно уділяє понад два тисячі лікарських порад. Всю свою допомогову спирає на поважних дотаціях кожного року Т-ва „Самопоміч" та його Відділів.

Довший звіт склала представниця СФУЖО Євгенія Янківська, заявляючи на початку, що українські жіночі організації мають велике зрозуміння для потреб на полі суспільної опіки і організовано включилися в акцію суспільної служби. Ще від 1960 року при жіночих організаціях діють постійні комісії із завданнями:

1. Збирати звітовий матеріял із харитативної ділянки всіх українських організацій, що займаються суспільною службою.

2. Переводити аналізи цієї праці під кутом: а) схоплення різних потреб і проблем нашої громади, б) недомагання, в) причин, г) проєкти налаштання.

3. Тісна співпраця з централями організацій і м є т і для координування дії.

4. Постійний контакт із суспільною службою країни для докладного пізнання: а) предмету праці, б) методи праці, в) можливостей допомоги чи заїдення користи для української громади, г) інформувати про це українську громаду в пресі й організаціях.

(Далі буде).

ЗАРОБІТНА ПЛАТНЯ ЖІНОК В ЗСА є на 10, або й на 20 відсотків менша від платні, яку дістають чоловіки, хоч виконують таку саму роботу. Така інформація була виголошена перед З'єднаною економічною комісією Конґресу предсідником Ради Економічних Дорадників Гербертом Стайном. Стайн сказав, що різниця в платні спричинена нічим іншим, а тільки дискримінацією жінок.

Зустріч членів ОДВУ і Братніх Організацій

Увечері 26 і в неділю 27-го травня 1973 р. на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., відбулася зустріч членів Організації Державного Відродження України (ОДВУ) і представників Братніх Організацій: студентського „Зарева", молодечого МУН-у і кол. українських партизан об'днаних в Союзі Ветеранів Українського Резистансу (СВУР).

Наради згаданих Братських Організацій в системі ОДВУ відбулися 26-го травня 1973 р. увечері. Ці наради відкрила, склала привіти, пояснила завдання нарад та провадила ними Стефанія Букшована. Від Оселі вітав присутніх член дирекції Володимир Різник, підкреслюючи започаткування нового і кращого етапу в діяльності Оселі ім. Олега Ольжича, яку очолює інж. Іван Харамбура з Філядельфії, в повній співпраці з Центральною Управою ОДВУ, яка є власником Оселі. Володимир Різник підкреслив готовість включити до проводу і діяльности на Оселі молодь, яку треба приготовити до цього, щоб у майбутньому перебрала ведення Оселі. Він звернув увагу на ще більші можливості Оселі в напрямі відпочинкової, спортової та виховної діяльности з молоддю, яка увесь літній час перебуває в таборах на Оселі.

Гість з Франції д-р Володимир Гринчук, хвалив Оселю, підкреслюючи великі можливості на Оселі у виховному напрямі, жаліючи що у Франції у них немає такої Оселі. Передаючи привіт, побажав багато успіхів.

Від Центральної Управи Українського Золотого Хреста (УЗХ), яку очолює п-і Марія Квітковська промовляла перша заступниця голови Павлина Різник, відома діячка в розбудові УЗХ у ЗСА, а теж знана з відданої діяльности на Оселі ім. Ольжича. Говорила м. ін. про потребу пожвавлення діяльности у Відділах УЗХ, куди в першій мірі повинні приєднати членки-матері своїх дочок, щоб зберегти майбутність УЗХ у ЗСА.

Голова Головної Управи Молоді Української Національности (МУН) мґр Олег Бак-Бойчук, не скривав правди про великі трудноці у вихованні молоді, яка у великій мірі байдужа до всього українського. Підкреслював потребу притягнути молодь в ряди ОДВУ та включити до діяльности на Оселі Ольжича.

Сотник Іларіон Поліщук, головний командант Союзу Ветеранів Українського Резистансу (СВУР) поінформував про недавньо заснований СВУР, про колишні дії українських партизан проти ворогів України, про завдання у мирному часі та про дії на випадок війни проти окупанта України.

Під час вечері була програма „на весело", без промов, М. Середович забавив присутніх своїм добрим гумором, а п-і Л. Белендюк передала політичну сатиру, якто автом а потім широким чумацьким возом, який тягнули круторогі воли їхали наші одвуїсти з Омерики на Україну освідомлювати несвідомих братів українців.

По вечері того ж дня відбулася доповідь заступника голови ПУН Ярослава Гайваса на тему: „Минуле й майбутнє українського націоналізму". Доповідач говорив про славне минуле українського націоналізму, який після втрати державности по закінченні Першої світової війни рятував народ від збайдужіння і занепаду.

Другого дня, 27-го травня ц. р., хоча на Оселі Ольжича падав на зміну дощ народ прямував до великої залі оселі, де о. Богдан Левицький, парох з МекАду, а теж душпастир Оселі відправив Службу Божу, під час якої виголосив патріотично - релігійну проповідь з приводу 40-ліття організованого Москвою голоду на Україні, опісля відправив Панахиду і благословив землю з могили трагічно померлої Алли Горської, яку тримала заступниця голови ГУ УЗХ п-і Павлина Різник в асисті членів УЗХ.

По Богослуженню оформився похід. Напереді сім прапорів: американський, ОДВУ, УЗХ, МУН і СВУР, діти, молодь і старше громадянство, які зі співом „Христос Воскрес" прибули до символічної могили з хрестом на верху, де по спільному молебні зложено землю з могили Алли Горської. З цього приводу та з приводу 40-ліття голоду в Україні студент університету Ярко Белендюк виголосив промову.

По обіді знову зібралися нові гості до великої залі оселі, де виголошено доповіді і відбулася мистецька програма з виступами молоді. Першу доповідь виголосила д-р Софія Карпінська про голод в Україні 40 літ тому. Українці в Америці відбули великі відзначення в 40-ліття голоду з масовою участю в Осередку Української Православної Церкви в Бавнд Бруку, вчора 26-го травня під пам'ятником Т. Шевченка у Вашинґтоні з демонстраційним походом під амбасаду ССР, Детройті й Чикаґо, а оце на Оселі Ольжича в Лігайтоні, Па. Д-р С. Карпінська спинялася на трагічних сценах, які спричинив голод в Україні. Другу доповідь виголосив проф. Петро Голубенко з Харкова про „Події і процеси в сучасній Україні", а це почавши подіями після упадку УНР, українізації, аж до сучасних подій про падіння Шелеста.

Того ж дня в неділю 27-го травня о 7-ій год. вечора відбулася зустріч представників Відділів ОДВУ південних стейтів ЗСА з головою Центральної Управи Організації Державного Відродження України (ОДВУ) д-ром Денисом Квітковським з Детройту, де в цій каденції є осідок Централі ОДВУ. Голова Централі ОДВУ порушив організаційні справи ОДВУ у ЗСА; говорив про загально-українське життя і про події у світі, про потреби зв'язків з сучасною Україною, про діяльність і зорганізування Бюра ІСНО, про нове оформлення журналу „Самостійна Україна", Органу Державного Відродження України (ОДВУ) та Ідеологічно-Споріднених Націоналістичних Організацій (ІСНО), про церковні справи, змагання за Патріярхат У К Церкви, і справи Української Православної Церкви, про Другий Світовий Конґрес Вільних Українців, (СКВУ) на який ОДВУ повинна підготовитись і взяти активну участь, про УККА та зміну його статуту, про студії Українознавства на Гарвардському університеті і про Державний Центр УНР та Українську Національну Раду. Зокрема згадав — голова ОДВУ успішну діяльність Української Інформативної Служби (УІС) „Смолоскип" під вмілим проводом О. Зінкевича.

Проф. д-р Богдан Гнатюк, перший заступник голови Ц.У. ОДВУ і представник ОДВУ в Українському Конґресовому Комітеті (УККА) поінформував про сучасний стан в УККА та про відношення ОДВУ до УККА. Далі вислухано 12 звітів представників про діяльність Відділів ОДВУ. У дискусії взяло участь 26-ох представників Відділів ОДВУ. Обговорено, справу З'їзду ОДВУ, справу рятування молоді, про покращання Оселі Ольжича, про відзначення 40-річчя „Українського Слова" в Парижі. Прийнято, що д-р Б. Гнатюк заступатиме голову Ц.У. д-ра Д. Квітковського в льокальних справах Відділів ОДВУ на Сході Америки. ОДВУ у ЗСА д-р Д. Квітковський восени ц. р. відбуде зустріч з українським громадянством Філядельфії.

Микола Вайда

Нове число „Українського Історика" присвячено сторіччю НТШ

Кент, Огайо. — Випущене з друку чергове — 1-2 число за 1973 рік — журналу „Український Історик", що є органом Українського Історичного Товариства і що його редаґує проф. Любомир Винар, появилося в збільшеному об'ємі і воно присвячене відзначенню 100-річчя існування й діяльности Наукового Товариства ім. Шевченка. На зміст цього ювілейного числа „Українського Історика", склалися статті Л. Винаря „З нагоди сторічного ювілею Наукового Товариства ім. Шевченка", Володимира Кубійовича „Наукове Товариство ім. Шевченка у 1939-1952 рр.", Юрія Герича „Статути НТШ у Львові", Олександра Домбровського „Семінар історії України при НТШ у тридцятих роках", як також статті й матеріяли з інших ділянок української історії: „Проблеми т. зв. «Приозівської Руси» та початків київської держави «Русь»" Миколи Андрусяка, „Розвиток економічної думки в Київській Русі" Богдана Винаря. „Ранні слов'яни в історичних, археологічних та лінґвістичних дослідженнях" Ярослава Пастернака, „Козаки під французьким прапором у Куруцькім повстанню" Олександра Барана та „Половці" Омеляна Пріцака. В розділі „Мемуаристика" надруковані спогади Миколи Василенка „Два роки в Лук'янівській тюрмі" і в розділі „Геральдика і сфраґістика" стаття Л. Винаря про Івана Крип'якевича, як дослідника української сфраґістики. Крім того у розділі книжкових оглядів надруковані рецензії й анотації на українські й чужомовні видання з Української історії підписані М. Жданом, Т. Гунчаком, Л. Биковським, І. Гімкою, Л. Винарем, Ф. Кордубою й іншими. В Хроніці подані важливіші вістки про українське наукове життя. Журнал „Український Історик" увійшов цим числом в десятий рік свого існування і з цієї нагоди видавництво журналу проголосило одноразову збіркову кампанію на пресовий фонд цього одинокого поза Україною й одинокого в усьому світі незалежного українського історичного журналу. В цьому ж числі журналу вміщено повідомлення від видавництва про підвищення річної передплати журналу з 10 дол. на 12 долярів та членських внесків від членів Українського Історичного Товариства з 12 на 15 дол. Адреса для передплат і замовлень: "The Ukrainian Historian", P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240. Ціна 1-2 числа за 1973 рік — 6.50 дол.

ВСЬОГО ДВА РОКИ У СВОЄМУ ЖИТТІ КОРИСТАЄ ДИТИНА З НАВЧАННЯ У САДОЧКУ ЧИ СВІТЛИЧЦІ. НАСЛІДКИ ЦЬОГО — ВСЕ. ЩО В ТОМУ ВІЦІ ВОНА ЗАСВОЇТЬ, ДАЄ ПІДСТАВУ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. НЕ ЖАЛІЙТЕ ТРУДУ І ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЕЙ ЧАС ДЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ.

Організується Т-во Українських Купців і Підприємців у Чикаґо

Чикаґо (В.Н.). — Наше купецтво та промисловці в Чикаґо й околиці, відповідно до величини громади, повинно мати свою власну організацію, потрібну в інтересі дальшого росту громади і свого власного. На підставі приблизних обчислень наше купецтво та промисл (ремесло, фабрики і т.п.) Чикаґа й околиці нараховують тепер коло 200 більших і менших індивідуальних і корпораційних одиниць, деяких з поважним вже ростом. Слід підкреслити, що основним капіталом цих підприємств були переважно власні, можна сказати скромні ощадності та евентуально звичайні банкові позички. Натомість майже не були використовувані можливости нижчевідсоткових кредитів з федеральних чи інших фондів, з яких часто користали і користають бизнесмени інших національних, зорганізованих груп. А це безперечно уможливлює їм скоріший ріст та зорганізування відразу більших підприємств. Тому слід привітати ініціятиву останнього часу, яка вийшла з кіл наших купців і підприємців Чикаґа, та яка оформилася в окреме Товариство Українських Купців і Підприємців.

Тимчасову Управу Т-ва Українських Купців і Підприємців для повного зорганізування членства і підготови Загальних Зборів всього членства очолив наш громадянин-підприємець Микола Сенчишак та цілий ряд інших наших купців, підприємців і громадських діячів.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.
Інж. ЮРІЯ БОГОСЛАВЦЯ

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в СУБОТУ, 21 ЛИПНЯ 1973 р. о год. 9-ій рано
в Українській Католицькій Церкві
СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ у ВИПАНІ, Н. Дж.

Про молитви просить —
дружина **СТЕФАНІЯ з РОДИНОЮ**

✝

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в четвер, 12-го липня 1973 р., несподівано, упокоївся в Бозі на 73-му році життя

бл. п.
о. ЮРІЙ ГНАТИШАК

нар. 24-го квітня 1901 р. в Коневі, Зах. Україна.

Покійний був довголітнім парохом у Дидьові на Бойківщині, у по-воєнних часах був душпастирем в Зальцбурґу (табір в Лексенфельді) і катехитом гімназії в Зальцбурґу. Після приїзду до Америки був парохом в Ст. Джансвіл, Літтелфолс, Рочестер і остаïньо в Піттсфілд, Масс.

ПАНАХИДИ відбудуться в п'ятницю, 13-го липня і суботу, 14-го липня ц. р. о год. 7-ій веч. в домі при 18 Watson St., Pittsfield, Mass.

Частина священичих похоронів відбудеться по полудні, в неділю 15 липня ц. р.

ПОХОРОН — в понеділок, 16-го липня 1973 р. о год. 10-ій ранку з церкви св. І. Хрестителя на український цвинтар св. о. Миколая в Амстердамі.

Горем прибиті:

дружина — **ОЛЬГА**
син — **ОРЕСТ** з родиною в Україні
брати: **БОГДАН і ЯРОСЛАВ** в Україні
зять — **ЯРОСЛАВ ЛІЩИНСЬКИЙ**
внуки: **ЛЮБОВ і ЄВГЕН ЛІЩИНСЬКІ**
шваґри: **ГАЛИНА і о. СТЕПАН ГАУК**
ЛЮСЯ і ЯРОСЛАВ САВЧАК в Україні
шваґерка — **СТЕФАНІЯ САВЧАК**
та близька і дальша Родина в ЗСА й Україні

☦

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 10-го липня 1973 р. відійшов трагічно від нас у Вічність на 24-му році життя, наш Найдорожчий **СИН і БРАТ**

бл. п.
ОЛЕКСАНДЕР СТРИБКО

Тіло Покійного спочиває в похоронному заведенні М. Кошика, 990 S. Broad Street, Trenton, N.J.

ПАНАХИДА — відправиться в тому ж заведенні в п'ятницю, 13-го липня ц. р. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН — в суботу, 14-го липня 1973 р. о год. 8-ій ранку з церкви св. Юрія Переможця на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тяжким горем прибиті:

батько — **СЕМЕН**
мати — **ІРИНА**
сестра — **ЛАВРА**
та близька і дальша Родина

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 11-го липня 1973 р. відійшов від нас у Вічність на 73-ому році життя, наш Найдорожчий **МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО**

бл. п.
ВАСИЛЬ САВУЛА

роджений в Хирові, Зах. Україна.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 14-го липня 1973 р. о год. 8:45 ранку з похоронного заведення Kutch Funeral, 215 Grand Street в Трентоні, Н. Дж., до української католицької церкви св. Йосафата, а опісля на цвинтар св. Марії

Горем прибиті:

дружина — **МАРІЯ з ЄДЛІНСЬКИХ**
син — **БОГДАН** з дружиною **ГЕРТРАУД** і синами
доньки: **УЛЯНА КОРОПЕЙ** з мужем **ВОЛОДИМИРОМ**, з дітьми, внуками та правнуками
ЛІДА КІРЖЕЦЬКА з мужем **МИРОСЛАВОМ** та дітьми
близька і дальша Родина

Замороження цін в ЗСА скоро закінчиться

Вашингтон. — Згідно з інформаціями з урядових кіл, президент Ніксон заініціює вже наступного тижня т. зв. 4-ту фазу на шляху стабілізації американської економіки, з чим прийде скасування замороження цін на харчові продукти. Незалежно від того, загальне скасування замороження, чи контролі цін мало б наступити до кінця цього року. У зв'язку з цим з кіл Департаменту сільського господарства інформують, що, не зважаючи на збільшене постачання сільськогосподарських продуктів, ціни на них знову піднімуться, як тільки пічнеться наступна економічна фаза. Як виявилося за останній час, замороження цін на сільськогосподарські продукти мало неґативний вплив на продукцію, бо в той сам час, коли продуценти не могли дістати вищих цін за свої продукти, вони мусіли платити вищі ціни за кормове збіжжя та інші кормові продукти. У висліді, фармери не мали іншого виходу, а почали обмежувати продукцію, вбиваючи, наприклад, курчат, продаючи на м'ясо корови, свиноматки, що у свою чергу тепер позначиться на доставі молока і м'яса. У всій цій досить невідрадній картині на відтинку сільського господарства і продукції харчових товарів у ЗСА, яка заіснувала в останньому часі, позитивом є те, що висліди цьогорічних жнив є задовільні. Кількість кормового збіжжя збільшилося на 6% порівняно з 1972 роком, а на 2% порівняно з 1971 роком. Це збільшення продукції збіжжя є, однак, невистачальне, приймаючи до уваги той факт, що за останніх два роки споживання та експорт збільшилися аж на 20%. У цьому розходженні криється фактична причина зросту цін на сільськогосподарські продукти. Сільськогосподарські експерти загально згоджуються з цим, що на далекойдуче погіршення ситуації в ЗСА вплинув непродуманий продаж Совєтському Союзові великої кількости збіжжя, в тому кормового, що майже зліквідувало потрібні резерви. Сьогодні ситуація така, що у випадку неврожаю, Америці загрожує серйозний брак харчів.

КОМУНІСТИЧНИЙ БАЛАҐАН

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чого за цей час недодано продукції на 20 мільйонів карбованців".

Населення нарікає на брак відповідних родів товарів. Загальне плянування таке; що одних товарів надмір, зокрема таких, на які немає попиту, а товарів, на які попит є, — немає або є дуже мало. До того, як вже вказувано, питання якости товарів справді критичне у цілій республіці. З одного боку маємо справу з втратами з уваги на брак і низьку якість товарів, які сягають десятків і сотень мільйонів карбованців, а з другого боку, у висліді, з браком товарів на ринку. Тож не приходиться дивуватися тому, що на 50-му році свого існування ані в СССР, ні в Українській ССР не зліквідовано ще „чорного ринку", який і далі є єдиним місцем, де совєтський громадянин може роздобути потрібні йому кращої якости і у задовільній кількості товари масового споживання.

М. С-ий

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 30 липня до 5 серпня „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією однотижневою перервою.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ПАНЬКІВ — член УНС Відд. 168 Б-ва св. Василія в Перт Амбою, Н. Дж., помер 16-го квітня ц. р. на 61 р. ж. Нар. в Перт Амбою, Н. Дж. і став членом УНСоюзу в 1928 р. Полишив у смутку дружину Гелену, сина Роберта. Похорон відбувся 19 квітня 1973 р. на українському цвинтарі в Hopelawn, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Бабин, секр.

АНАСТАЗІЯ КУЦЬ, членка УНС Відд. 27 в Нюарку, Н. Дж., померла 3 квітня ц. р. на 88 р. ж. Стала членкою УНС в 1933 р. Полишила в смутку доньки: Анну і Марію та родину. Похорон відбувся 7 квітня ц. р. на цвинтарі Green Mount, Bath, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Олесницька, секр.

ГРИГОРІЙ САВРУК — член УНС Відд. 147 Б-ва св. Михаїла в Аллентавні, Па., помер 12 квітня 1973 р. на 78 р. ж. Став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку 3 синів: Івана Волтера і Степана та доньку Юлію. Похорон відбувся 16 квітня ц. р. на цвинтарі св. Марії в Вайтгол, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Гуцалюк, секр.

ELSIE KOSBIN — членка УНС Відд. 435 в Ню Йорку, Н. Й., померла 23 лютого ц. р. на 56 р. ж. Нар. в Ню Йорку і стала членкою УНСоюзу 1939 р. Полишила в смутку мужа Івана, сина Дениса, доньку Карол, матір Анну і сестер. Похорон відбувся 27 лютого 1973 р. на цвинтарі св. Степана в Менвіллі, Р. Ай.

Вічна Їй Пам'ять!

Ст. Курляк, секр.

МИХАЙЛО РОМАНЧУК, член УНС Відд. 22 в Чикаґо, Ілл., помер 1 квітня 1973 р. на 54 р. ж. Нар. в Чикаґо і став членом УНС в 1941 р. Полишив у смутку дружину Юлію, матір Стеллу, батька Марка, братів і сестер: Ольгу, Віру, Ловей, Надію, Миколу, Волтера і родину. Похорон відбувся 4 квітня ц. р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Олек, секр.

ІВАН СПЯК, член УНСоюзу Відд. 13 Б-ва св. Миколая в Вотерфліт, Н. Й., помер 13-го травня 1973 р. на 45 р. ж. Став членом УНС 1964 р. Полишив у смутку батьків, брата і сестру. Похорон відбувся 16 травня ц. р. на цвинтарі св. Миколая в Colonie, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Шевчук, секр.

ЮСТИНА ЖУК, членка УНС Відд. 112 С-ва св. Марії в Пармі, Огайо, померла 25-го квітня ц. р. на 75 р. ж. Стала членкою УНС 1942 р. Полишила в смутку мужа Петра, 3 доньки: Мілдред, Марію і Дороту. Похорон відбувся 27 квітня 1973 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Капраль, секр.

ВАСИЛЬ БАТАЛІК — член УНС Відд. 276 Б-ва св. Миколая в Амбрідж, Па., помер 5 травня 1973 р. на 80 р. ж. Став членом УНС 1915 р. Полишив у смутку сина Чарла, 2 доньки: Анну і Стефанію, 11 внуків, 6 правнуків і сестру. Похорон відбувся 8 травня ц. р. на цвинтарі Economy, Ambridge, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Ст. Іваницький, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 29-го ЛИПНЯ 1973 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Надзвичайні Загальні Збори Т-ва Січ 170 Відд. о год. 7 веч. в УНДомі при Fleet & Oakland Ave. На порядку денному: звіти Управи, вибір секретаря Відділ, з уваги на резиґнацію теперішнього секретаря Дмитра Дидика, внески - побажання, закриття зборів. В нарадах візьме участь головний радний та асистент керівника організаційного відділу Степан Гавриш. — За Управу: Осип Зубрицький, Стефан Микитюк, Дмитро Дидик.

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

на СОЮЗІВЦІ

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

від 5-го до 29-го СЕРПНЯ 1973 року

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

Вік: .. Член УНС, Відділ: .....

Знання української мови:

СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐

Залучую на рахунок оплати $..........

(Повна оплата курсів — $150.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).

Аплікації висилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641